

Το ουράνιο τόξο

Στίχοι - Μουσική: Μαρίζα Κωχ

$\text{♩} = 75$

Η βρο-χιέ-χει στα-μα τή-σει και ο ή-λιος πάει-να-δύ-σει. Μα χι - λιά-δες δυο στα-γό-νες με-τεω-
ρί - ζο-νται και μό-νες. Κλέ-βουν του ή-λιου τις α - κτί-νες για να γί-νουν ή - λιοι-κεί-νες

- Είμαι το κόκκινο. Και κάθε κόκκινο ξέρει να χαίρεται και να προσφέρεται.
- Είμαι το πορτοκαλί. Ωραίο και πολύ. Σαν ήλιος χαίρομαι και σας προσφέρω.
- Είμαι το κίτρινο. Το ωραίο κίτρινο. Σαν κίτρινο φλουρί και σαν ανατολή.
- Είμαι το πράσινο. Το καταπράσινο. Ένα κλαδί χλωρό σε διάφανο νερό.
- Είμαι το γαλανό. Μοιάζω στον ουρανό. Μοιάζω στη θάλασσα. Στο Αιγαίο μεγάλωσα.
- Είμαι το μπλε βαθύ που όπου κι αν βρεθεί δίνει ποιότητα και επισημότητα.
- Είμαι το βιολετί και χαίρομαι γιατί ανγή και δειλινό βάφω τον ουρανό.

Η βροχή έχει σταματήσει
και ο ήλιος πάει να δύσει.
Μα χιλιάδες δυο σταγόνες
μετεωρίζονται και μόνες.
Κλέβουν του ήλιου τις ακτίνες
για να γίνουν ήλιοι εκείνες.

Μα η αλήθεια είναι κρυμμένη
μεσ' το φως που μπαινοβγαίνει.
Μες σε κάθε μια σταγόνα
που δεν έπεσε ακόμα.
Κάποια χρώματα γνωρίζει,
τα μετρά, τα διαχωρίζει.

Μια ημέρα σαν τις άλλες
μείναν της βροχής οι στάλες.
Πάνω από τον Παρθενώνα
και δεν έπεσαν στο χώμα.
Ένα ουράνιο τόξο εφάνη
της Ακρόπολης στεφάνι.